

Frederik De Swaef onderzocht fenomeen van BV's in de politiek

'Haal veel stemmen maar raak liefst niet verkozen'

Bij het gros van de BV's die de stap naar de politiek wagen, blijkt het engagement verder te gaan dan alleen maar een ronde stemmen ronselen. Die betrokkenheid wordt hen niet altijd in dank afgenomen door de partij.

DOOR JEROEN VERELST

BRUSSEL • Frederik De Swaef, afgestudeerd als politicoloog en in het dagelijks leven journalist bij het weekblad *Story*, onderzocht het fenomeen van de politieke BV's.

De electorale zichtbaarheid van BV's geeft een vertekend beeld van hun gewicht op de kieslijsten. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 kon slechts 0,21 procent van de kandidaten zich, vaak met

heel veel goede wil, de status van BV toe-eigenen. De Swaef telde voor zijn boek *Betty for President* in totaal 75 BV's op lokale kieslijsten in Vlaanderen. Let wel: alleen wie de krantenkoppen al haalde vóór hij of zij in de politiek stapte, komt aan bod in het onderzoek. Yves Letermé mag dan wel een BV zijn, hij is dat geworden dankzij de politiek. Hij is dus geen echte BV.

De drie traditionele partijen tellen de meeste BV's in hun rangen. Ze rekruteren vooral in de sector 'show': Walter 'kabout

eerste drie niet verkozen. Een BV in huis hebben is ook handig om in Brussel aan de nodige touwtjes te trekken. De BV's geven aan dat ze niet al te veel moeite moeten doen om een minister aan de lijn te krijgen of om een afspraak op een kabinet te versieren.

Geen vetpot

Vaart de partij wel bij de aanwezigheid van Bekende Vlamingen, de BV zelf komt er redelijk bekaaid af. Om te beginnen is de lokale politiek geen vetpot. Veel BV's lijden zelfs inkomensverlies door de overstap naar de politiek. Ze bekennen kleur en zijn verbrand bij de andere kleuren. Margriet Hermans zag haar zangcarrière kelderen, Jaak Pijsen zag opdrachten door de neus geboord door het ACV, sp.a-professor Marleen Temmerman krijgt haar onderzoeksprojecten moeilijker gefinancierd. Tot overmaat van ramp verliezen ook heel wat BV's aan populariteit: niet al

hun fans delen hun gedachtegoed. Wie ondanks al die tegenkanting dapper doorzet, moet wel bijzonder gedreven zijn, concludeert De Swaef. Dat beamen de BV's gretig. Ze hebben het razend druk, hebben niets meer te bewijzen en rijk zullen ze er ook niet van worden. Politiek is dus vooral idealisme. "Ik maakte een politieke keuze uit verliefdheid voor mijn stad", verduidelijkt Lierenaar Walter Grootaers.

Dat BV's niet alleen hun zitje opnemen maar zich ook nog eens bijzonder actief tonen in college of gemeenteraad, valt niet bij elke partij in goede aarde. De eigen par-tijbonzen hebben niet altijd een even hoge dunk van de BV's. De Bekende Vlamingen doen er niet flauw over, de meesten beseffen dat ze vooral werden binnengehaald als stemmentrekkers. Ex-wielrenner Willy Teirlinck kreeg van de Afligemse VLD-Visie-kopstukken de dwingende opdracht "veel stemmen te halen, maar het liefst niet verkozen te raken".